

[Wilhelm.]

dringsforslag fra ministeren, der drejer sig herom, men vi vil da godt understrege, at denne tilbagetrækning af nr. 1 ikke må og ikke kan tolkes på en sådan måde, at det gamle stk. 2, 1. pkt., bliver svækket. Det er altid lidt farligt, når man kommer og trækker et forslag; det kunne føre til en ny administrativ praksis, idet man siger: dette er forsøgt, men nu er det altså trukket tilbage, og det ligger der nogle realiteter i. Vi må understrege her, at der ikke kan være tale om, at den hidtidige tolkning af stk. 2, 1. pkt., bliver svækket; der er i virkeligheden, som det fremgår af bemærkningerne, kun tale om en midlertidig tilbagetrækning af denne udvidede bemyndigelse, der var foreslået i § 1, nr. 1.

Om § 1, nr. 2, som jo er det væsentligere i det her forslag, og som drejer sig om muligheden for kontrol på stedet, vil jeg sige: det ændringsforslag, der er kommet fra skatteministeren, er for os at se helt formelt. Der er ingen realitetsændringer i, at det, der før var „skattemæssig kontrol“, nu bliver til „skattemæssig stikprøvekontrol“. Det er en handel, der er indgået, der er nogle, der skulle beholde lidt skind på næsen, og derfor skulle der ske den sproglige ændring, men der er ingen realitetsændring i det. Det, der var foreslået oprindeligt, har aldrig nogen sinde kunnet blive mere end i det højeste en skattemæssig stikprøvekontrol. Vi undlader at stemme vedrørende det ændringsforslag, for vi ser ikke, at det ændrer noget som helst i realiteten.

Det er pudsigt at høre partier begynde at snakke om personlig frihed, når det drejer sig om denne mulighed for at kigge dem i papirerne i pengeinstitutterne. Jeg mindes aldrig nogen sinde at have hørt noget lignende om antastelse af den personlige frihed, når det drejede sig om at gå i kufferterne og i håndtaskerne og rode folk igennem, når det er pensionister, der hår været på en charterrejse eller noget lignende, og hvor hele formålet er at finde en halv flaske overvægtig spiritus eller noget i den retning. Da har man ikke været anfægtet af noget med personlig frihed, selv om man stod og ragede i det hele fra toldvæsenets side. Men her, hvor det drejer sig om nogle opgørelser på nogle konti i pengeinstitutterne — for slet ikke at tale om, hvis man rørte ved bok-

sene, hvad man jo ikke engang gør med det her — dér er det pludselig noget, der giver anledning til betænkeligheder i retning af, om det nu ikke er for tæt på den personlige frihed. Det er vel ikke forskellen i sig selv, der er afgørende. Det, der er afgørende, og som er afsløret hermed, det er, at det er forskellige personer, det drejer sig om. Det er forskellige samfundsgrupper i det her samfund, det drejer sig om, når man i den ene ende har disse konti, man skal kigge i, og i den anden ende har håndtaskerne og kufferterne, man skal kigge i.

Vi er i konsekvens af det, jeg i øvrigt har sagt om § 1, nr. 2, selvfølgelig imod fremskridtspartiets forslag om helt at fjerne § 1, nr. 2.

Om forslaget som helhed og holdningen til det endelige resultat på fredag — eller hvornår det nu bliver, hvis hr. Stetter har held til at få det udsat — vil jeg sige: vi har ingen større tiltro, som vi allerede sagde ved første behandling, til, at denne bemyndigelse vil blive brugt til noget særligt. Vi har det ikke af følgende grunde: det fremgår klart af bemærkningerne, at der ikke er afsat midler til, at skattevæsenet, at ligningsmyndighederne vil kunne benytte denne yderligere beføjelse til noget som helst. Der er ikke afsat mandskab — der er tværtimod lovet, at dette vil ikke være nogen mandskabs- eller arbejdsbyrdeudvidelse — til, at denne udvidede bemyndigelse kan benyttes til noget som helst. Der er ikke fra skatteministerens side forleden, da vi havde første behandling, givet nogen som helst forklaring på, hvor man så vil spare arbejdskraften, der i forvejen er belastet, så man i alt for ringe grad har mulighed for at benytte de bemyndigelser, som ligningsvæsenene rent faktisk har, hvor man vil skære ned for at give plads til at lave den slags ting, man nu får bemyndigelse til.

Af disse grunde og på grundlag af den konkrete besvarelse på et af de spørgsmål, vi stillede under udvalgsbehandlingen, mener vi ikke, der er nogen som helst grund til at tro, at den udvidede bemyndigelse vil få nogen særlig betydning, undtagen den PR-værdi, der selvfølgelig ligger for regeringen og for socialdemokratiet i at sige, at nu har man udvidet kontrolmulighederne. Det svar, jeg taler om, fik vi som svar på et stillet spørgsmål, nemlig spørgsmål nr. 2 ved be-